

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116216663
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:7116216663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: v 1/ rade Mgr. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX S. - G., v 2/ rade JUDr. X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX S. - G., proti žalovanému: FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom Námestie SNP 14, 811 06 Bratislava, IČO: 48 002 381, so sídlom kancelárie Hviezdoslavova 6, 040 01 Košice, správcovi úpadcu: Technoinvest - Holding, a.s., so sídlom úpadcu Južná trieda 74, 040 01 Košice, IČO: 35 732 016, zastúpenému zástupcom: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu majetku podstát, o odvolaní žalobcov v 1/ a v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 43Cbi/24/2018-372 zo dňa 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 43Cbi/24/2018-372 zo dňa 14. mája 2019 potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi v 1/ rade a v 2/ rade nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu v 1/ rade a žalobu žalobcu v 2/ rade zamietol. Žalovanému okresný súd priznal voči žalobcovi v 1/ rade a voči žalobcovi v 2/ rade náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté okresným súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu pôvodne podanú na Okresný súd Košice I dňa 28.07.2016, ktorou sa žalobca v 1/ rade domáhal, aby okresný súd určil, že majetok, a to nehnuteľnosti špecifikované v žalobnom návrhu, vyjadrený v odôvodnení rozsudku okresného súdu, zapísaný do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu, zaradený pod súpisovými zložkami majetku poradových čísel 1 až 10, zapísaný s poznámkou v prospech tretej osoby - Mgr. H. D. a JUDr. X. D., zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 223/2015 zo dňa 20.11.2015, nepatrí do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu a zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu je vylúčený. Jednalo sa o nasledovné nehnuteľnosti:

- 1.) druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria vo výmere 352 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/9, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 35.000 Eur,
- 2.) druh pozemku: Ostatné plochy vo výmere 205 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/59, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 20.500 Eur,
- 3.) druh pozemku: Ostatné plochy vo výmere 1227 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/62, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 123.000 Eur,
- 4.) druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria vo výmere 154 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/63, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 15.000 Eur,
- 5.) druh pozemku: Ostatné plochy vo výmere 196 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/69, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 20.000 Eur,

- 6.) druh pozemku: Ostatné plochy vo výmere 2264 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/95, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 227.000 Eur,
- 7.) druh pozemku: Ostatné plochy vo výmere 37 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/107, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 3.700 Eur,
- 8.) druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoría vo výmere 35 m², Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, parcelné číslo: 4380/108, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 3.500 Eur,
- 9.) popis: Budova, Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, súpisné číslo 244, postavená na parcele číslo: 4380/9, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 140.000 Eur,
- 10.) popis: Penzión v campe typu B1 v T. Lomnici, Obec: Vysoké Tatry, katastrálne územie: I. J., číslo LV: XXX, súpisné číslo XXXXX, postavená na parcele číslo: 4380/63, podiel úpadcu: 1/1, súpisová hodnota 55.000 Eur.

Žalobca v 1/ rade navrhol, aby okresný súd uložil žalovanému vylúčiť predmetný majetok zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu a taktiež sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. Okresný súd ďalej poukázal na žalobu žalobcu v 2/ rade, ktorá bola podaná dňa 29.07.2016 na súde proti žalovanému, pričom žalobca v 2/ rade sa domáhal totožného rozhodnutia ako žalobca v 1/ rade. Ďalej okresný súd uviedol, že skutkové tvrdenia žalobcu v 2/ rade podanej žaloby boli totožné so skutkovými tvrdeniami žalobcu v 1/ rade uvedenými v žalobe žalobcu v 1/ rade.

3. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na tvrdenia žalobcov v 1/ a v 2/ rade v nimi podaných žalobách.

4. Po vydaní uznesenia o spojení vecí navrhol žalovaný s poukazom na návrh JUDr. X. D., a to žalobcu v 2/ rade odňatie veci Okresnému súdu Košice I v nadväznosti na uplatnenie námietky zaujatosti v zmysle ust. § 52 ods. 1 CSP zo dňa 17.02.2017 žalovaným v konkurznom konaní úpadcu a prikázanie veci niektorému z kauzálne príslušných súdov uvedených v ust. § 24 ods. 1 CSP s výnimkou Okresného súdu Prešov a Okresného súdu Banská Bystrica. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Ndob/12/2017 zo dňa 31.01.2018 bolo rozhodnuté o tom, že spor vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/16/2016 sa prikazuje Okresnému súdu Žilina.

5. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že vo veci sa dňa 14.05.2019 konalo pojednávanie. Strany sporu boli predvolané včas. Bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa ust. § 178 ods. 2 CSP. Okresný súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu v 1/ rade a v neprítomnosti žalobcu v 2/ rade, pričom navyše žalobca v 2/ rade svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Žalobca v 1/ rade požiadal o odročenie pojednávania žiadosťou doručenou okresnému súdu dňa 13.05.2019. O odročenie pojednávania požiadal žalobca v 1/ rade z dôvodu pracovnej neschopnosti, pričom doložil záznam o návšteve pohotovostnej ambulancie dňa 12.05.2019 vo večerných hodinách.

6. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na ust. § 183 ods. 1, 2, 3, 4 CSP. Návrhu žalobcu v 1/ rade na odročenie pojednávania súd prvej inštancie nevyhoviel, a to vzhľadom na to, že pojednávanie bolo z dôvodov nepriaznivého zdravotného stavu žalobcu v 1/ rade odročené opakovane (pojednávanie nariadené na deň 31.01.2019 a na deň 26.02.2019), pričom žalobca v 1/ rade bol riadne poučený o tom, že okresný súd ďalšej jeho žiadosti na odročenie pojednávania nevyhoví. Žalobca v 1/ rade bol opakovane upovedomený o potrebe ustanoviť si pre prípad pretrvávania jeho zdravotných problémov zástupcu, pričom obdobné poučenie obsahovalo aj predvolanie na pojednávanie. Súčasne okresný súd skonštatoval, že ak aj bol predložený záznam z vyšetrenia absolvovaného dňa 12.05.2019, avšak nebolo preukázané, že dôvod návštevy pohotovostnej ambulancie pretrvával a bránil žalobcovi v 1/ rade v jeho účasti na nariadenom termíne pojednávania, okresný súd preto dôvod na odročenie pojednávania nevyhodnotil ako dôležitý, o ktorej skutočnosti bol žalobca v 1/ rade bezodkladne informovaný. V nadväznosti na oznámenie o nevyhovení návrhu na odročenie pojednávania žalobca v 1/ rade oznámil, že trpí chronickým ochorením, ktoré sa prejavuje opuchom kĺbov a následným spôsobením nehybnosti, pričom dátum záchvatu nie je možné predvídať, preto požiadal opätovne o zohľadnenie tejto skutočnosti. Okresný súd napriek doplneniu návrhu na odročenie pojednávania zo strany žalobcu v 1/ rade nepovažoval za dôvodné jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyhovieť. V nadväznosti na tento stav okresný súd na pojednávaní konanom dňa 14.05.2019 skonštatoval, že boli splnené podmienky na to, aby vec bola prejednaná v neprítomnosti žalobcu.

7. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, aplikácii ust. § 23 ods. 1, § 47 ods. 1, § 67 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 199 ods. 1, 2, 9, § 203a ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“), s prihladnutím na ust. § 70 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), vo väzbe k ust. § 28 ods. 1, 2, 3 tohto zákona, ako aj ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobu žalobcov bolo nevyhnutné zamietnuť.

8. Okresný súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania a príslušných výňatkov z Obchodného vestníka mal preukázané, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/45/2015 zo dňa 17.09.2015, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 183/2015, vydaným dňa 24.09.2015, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Účinky vyhlásenia konkurzu v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. nastali nasledujúci deň, t. j. 25.09.2015. Konkurzné konanie voči úpadcovi bolo začaté uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/45/2015 zo dňa 07.09.2015, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 176/2015, vydanom dňa 24.09.2015.

9. Okresný súd zistil, že v Obchodnom vestníku č. 223/2015, vydanom dňa 20.11.2015, správca zverejnil súpis všeobecnej podstaty úpadcu, obsahujúci súpisové zložky majetku poradových čísel 1 až 10 (nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých sa v tomto konaní žalobcovia domáhali). Ako dôvod zapísania majetku do súpisu sa v súpise uvádza, že sa jedná o majetok úpadcu podľa ust. § 67 ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z.. V Obchodnom vestníku č. 16/2016, vydanom dňa 26.01.2016, zverejnil správca oznámenie o pripísaní poznámok o spornom zápise vo vzťahu k súpisovým zložkám majetku týkajúcim sa predmetných súpisových zložiek majetku poradových čísel 1 až 10. Ako osoby, v prospech ktorých svedčia pochybnosti sporného zápisu, boli označení Mgr. H. D., nar. XX.XX.XXXX a JUDr. X. D., nar. XX.XX.XXXX, t. j. žalobca v 1/ a v 2/ rade. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 31K/45/2015 zo dňa 26.06.2016, vydaným v Obchodnom vestníku dňa 29.06.2016, postupom podľa ust. § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. vyzval Mgr. H. D. a JUDr. X. D., aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podali voči správcovi FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom kancelárie Hviezdoslavova 6, 040 01 Košice, zn. správcu: S1752, žalobu. Okresný súd uviedol, že rovnako písomnosti, ktoré sa podľa tohto zákona zverejňujú v Obchodnom vestníku, sa považujú na účely tohto zákona za zverejnené nasledujúci deň po ich zverejnení v Obchodnom vestníku. Na základe ust. § 199 ods. 9 v spojení s § 199 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. bolo možné skonštatovať, že predmetné uznesenie sa považovalo za doručené obom žalobcom dňa 30.06.2016. 30 dňová lehota na podanie vylučovacej žaloby začala žalobcom plynúť dňa 01.07.2016 a s prihladnutím na ust. § 203a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. uplynula dňa 01.08.2016 (posledný deň 30 dňovej lehoty pripadol na sobotu, 30.07.2016, preto za posledný deň lehoty sa považoval pondelok 01.08.2016). Z podacej pečiatky Okresného súdu Košice I, ktorou bola opatrená žaloba žalobcu v 1/ rade vyplynulo, že žalobca v 1/ rade podal žalobu na súde osobne dňa 28.07.2016. Z podacej pečiatky Okresného súdu Košice I, ktorou bola opatrená žaloba žalobcu v 2/ rade vyplynulo, že žalobca v 2/ rade podal žalobu na súde osobne dňa 29.07.2016. Na základe uvedeného okresný súd skonštatoval, že obe žaloby boli podané včas.

10. Podľa tvrdenia žalovaného, žalobca v 1/ rade a žalobca v 2/ rade boli v čase zápisu majetku, vylúčenia ktorého sa domáhajú a rovnako tak v čase zápisu poznámky o spornom zápise v ich prospech manželia. Podľa tvrdenia žalobcu v 1/ rade v čase podania žaloby na súde boli rozvedení, a teda ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo v zmysle ust. § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okresnému súdu však nebolo tvrdené ani preukázané, či a kedy došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v 1/ a v 2/ rade. Bolo zrejmé, že v čase zápisu predmetného majetku do súpisu tento majetok patrilo do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá skutočnosť vyplynula zo samotného súpisu, v ktorom je uvedená poznámka v prospech žalobcu v 1/ rade a žalobcu v 2/ rade bez uvedenia spoluvlastníckeho podielu každého z nich. V čase podania žaloby na okresnom súde bolo síce bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a to žalobcu v 1/ a v 2/ rade podľa nerozporovaného tvrdenia žalobcu v 1/ rade zaniknuté, avšak ani jeden zo žalobcov netvrdil, že došlo k jeho vyporiadaniu. Okresný súd dospel k záveru, že každý z bývalých manželov bol oprávnený podať samostatnú žalobu a domáhať sa vydania celej veci v spoluvlastníckom podiele 1/1. Okresný súd pri tomto závere vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28 Cdo/555/2002 zo dňa 30.04.2002, odkazujúceho na právne závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky 3 Cz 61/1988, uverejneného pod č. R 10/1990 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, podľa ktorých každý z bezpodielových spoluvlastníkov je samostatne oprávnený k podaniu žaloby o vypratanie nehnuteľnosti,

ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve a nebola doposiaľ vypořádaná. Tento záver bol založený na argumentácii, že právo domáhať sa ochrany predmetu spoluvlastníctva voči neoprávneným zásahom zo strany tretích osôb patrí spoluvlastníkom spoločne, ale zároveň i každému z nich samostatne, a to bez potreby súhlasu druhého spoluvlastníka. Keďže každý zo spoluvlastníkov musí mať možnosť dovolať sa ochrany, je preto rovnako aj legitimovaný k podaniu žaloby o vydanie neoprávnene zadržovanej veci. U bezpodielového spoluvlastníctva manželov je tomu tak preto, že každému zo spoluvlastníkov prináleží právo k celej veci, obmedzené len rovnakým právom druhého spoluvlastníka. Pokiaľ sa bezpodielový spoluvlastník domáha ochrany vlastníckeho práva k veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nijako tým druhého manžela neobmedzuje, naopak, bráni spoločný majetok proti zásahom tretích osôb. V zmysle ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo preto podľa názoru okresného súdu potrebné priznať právo na ochranu vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov každému zo spoluvlastníkov aj v období, keď síce bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo, avšak ešte nebolo vykonané jeho vypořádanie, prípadne nemožno použiť domnienku v zmysle ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Pri posúdení toho, či a ktorý z manželov alebo bývalých manželov je oprávnený podať žalobu v prípade, že uplatňuje právo na ochranu vecí patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bolo potrebné rešpektovať, že sa nejedná o aplikáciu ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka, upravujúceho hmotnoprávne úkony manželov, keďže žaloba nie je právnym úkonom, v zmysle ust. § 34 Občianskeho zákonníka, ale ide o procesný úkon, ktorým začína konanie. Okresný súd mal za to, že tieto závery bolo možné použiť aj na danú vec o vylúčenie vecí zo súpisu, a preto námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ktorá bola vznesená žalovaným, nebola považovaná zo strany okresného súdu za dôvodnú. V súvislosti so závermi súdu prvej inštancie, vychádzajúc z možnosti každého z bývalých manželov podať na súde samostatnú žalobu, súd prvej inštancie nesúhlasil ani s názorom žalovaného, že žalobca v 1/ a v 2/ rade by mali tvoriť nútené spoločenstvo, pretože žaloba o vylúčenie vecí zo súpisu nie je typom žaloby, na vyhovie ktorej by osobitný predpis vyžadoval účasť všetkých subjektov právneho vzťahu (§ 78 CSP). Okresný súd vyjadril, že o žalobe žalobcu v 1/ rade, aj o žalobe žalobcu v 2/ rade by mohlo byť rozhodnuté aj v samostatných konaniach, pričom pokiaľ veci, ktoré začali na základe samostatne podaných žalôb boli spojené na spoločné konanie, okresný súd o nich rozhodol v spojenom konaní. Nerozlučné procesné spoločenstvo medzi nimi však uznesením o spojení vecí založené nebolo, a preto okresný súd rozhodoval samostatne o každej žalobe.

11. Okresný súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, pretože niet pochybnosti o tom, že žalobca v 1/ a v 2/ rade žalovali správcu, ktorý bol za správcu ustanovený uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/45/2015 zo dňa 24.09.2015 o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, pričom identifikačné údaje správcu uvedené v žalobe žalobcu v 1/ a v 2/ rade zodpovedajú údajom uvedeným v predmetnom uznesení a v zozname správcov, vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

12. Okresný súd uviedol, že potom, ako sa vysporiadal s námietkami aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie a preveril včasnosť podania žaloby žalobcu v 1/ a v 2/ rade zisťoval, či žalobcovia v 1/ a v 2/ rade ako nositelia dôkazného bremena toto uniesli a preukázali skutočnosť, ktorá by zapísanie predmetného majetku do súpisu majetku podstát vylučovala. V tomto smere okresný súd dospel k záveru, že žalobcovia dôkazné bremeno v spore neuniesli, pretože nepreukázali, že im svedčí vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

13. Okresný súd za rozhodujúcu otázku, ktorú bolo v tomto spore potrebné zodpovedať považoval otázku, v prospech ktorej osoby svedčilo vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Okresný súd vychádzal z predloženého výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie I. J., Obec Vysoké Tatry, okres Poprad a prihliadol na skutkové tvrdenia strán, ktoré uvádzali, že došlo k prerušeniu vkladového konania, ktoré bolo začaté návrhom na vklad na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, z ktorého dôvodu považoval okresný súd za preukázané, že všetky nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých sa domáhali žalobca v 1/ a v 2/ rade boli v rozhodnom čase t.j. v deň vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, t.j. dňa 25.09.2015 na príslušnom liste vlastníctva vedené v prospech úpadcu. Žalovaný (správca) bol povinný tieto nehnuteľnosti zapísať do súpisu majetku podstát. Žalovaný tieto nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu dňa 13.11.2015 zapísal tak, ako vyplýva z výňatku z Obchodného vestníka č. 223/2015, vydaného dňa 20.11.2015. V zmysle vzneseného nároku na predmetné nehnuteľnosti zo strany žalobcov žalovaný postupom v zmysle ust. § 78 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. dopísal k jednotlivým súpisovým zložkám majetku poznámku o spornom zápise, svedčiacu v prospech manželov Mgr. H. D. a JUDr. X. D..

Žalobcovia opreli svoj nárok o Kúpnu zmluvu zo dňa 03.03.2014, uzatvorenú medzi nimi ako kupujúcimi a úpadcom ako predávajúcim, v mene ktorého konala členka predstavenstva Marta Macková, predmetom ktorej boli všetky nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých sa žalobcovia domáhajú.

14. V zmysle Čl. V. bodu 2 Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 zmluvné strany zobrali na vedomie, že vlastnícke právo k predmetu kúpy nadobudnú ako kupujúci až vkladom do katastra nehnuteľností, vedeného Okresným úradom Poprad, katastrálnym odborom a právne účinky vkladu do katastra nehnuteľností vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia Katastrálneho úradu, Správy katastra o jeho povolení. Uvedená úprava nadobudnutia vlastníckeho práva zodpovedá aj ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto konaní nebolo sporné, že vlastnícke právo na žalobcov neprešlo, pretože príslušný okresný úrad, katastrálny odbor konanie o povolení vkladu prerušil, pričom k pokračovaniu v tomto konaní do vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nedošlo. V dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu došlo k prerušeniu konania o povolení vkladu v zmysle ust. § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. V nadväznosti na uvedené žalovaný mal právny dôvod na zapísanie predmetných nehnuteľností do súpisu, keďže v čase vyhlásenia konkurzu nebolo pochybnosti o tom, že patria do podstaty. Údaje z katastra nehnuteľností, medzi ktoré patria aj údaje o vlastníkoch, sa s poukazom na ust. § 70 ods. 1 katastrálneho zákona považujú za hodnoverné a záväzné, pokiaľ sa nepreukáže opak. Okresný súd túto domnienku považoval za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak. V danom konaní o vylúčení vecí zo súpisu žalobca v 1/ a v 2/ rade opak nepreukázali, dokonca ani netvrdili, pričom svoju argumentáciu zamerali výlučne na tvrdení o platnosti a účinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, ktorá skutočnosť podľa ich názoru bránila zápisu predmetných nehnuteľností do súpisu.

15. Okresný súd poukázal na stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.06.1998 k výkladu ustanovení zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ktoré možno bez výhrad aplikovať aj na úpravu zákona č. 7/2005 Z.z., z ktorého vyplýva, že do konkurznej podstaty patrí majetok, ktorý patril úpadcovi v deň vyhlásenia konkurzu, a to vrátane nehnuteľností, ktoré pred vyhlásením konkurzu úpadca previedol na iné osoby, ak kataster do vyhlásenia konkurzu nerozhodol o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a bez ohľadu na to, že návrh na povolenie vkladu bol podaný ešte pred vyhlásením konkurzu. Uvedené potvrdzuje aj odborná literatúra (napr. doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD.: Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii /3. prepracované a doplnené vydanie s európskou a národnou judikatúrou. Výklad právnej úpravy konaní začatých do 1. januára 2012 a po 1. januári 2012/, str. 536), v ktorej sa uvádza, že ak úpadca odpredal nehnuteľnosť a v deň vyhlásenia konkurzu nebol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho, nehnuteľnosť podlieha konkurzu bez ohľadu na to, či kupujúci zaplatil kúpnu cenu. V tejto veci bola uvedená podmienka splnená, a preto bolo bez právneho významu posudzovať otázku platnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi úpadcom a žalobcami ako prejudiciálnu otázku a zaoberať sa okolnosťami, ktoré predchádzali uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Okresný súd z tohto dôvodu návrhy na vykonanie dokazovania, ktorých cieľom bolo preukázať platnosť predmetnej kúpnej zmluvy, napr. návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedka Marty Mackovej a oboznámením sa s registrovým spisom úpadcu, ako aj ďalšie nevykonané dôkazy, pre nadbytočnosť zamietol.

16. Okresný súd dospel k záveru, že na prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bol potrebný tak nadobúdaci titul, t.j. uzavretie platnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ako aj modus, a to rozhodnutie katastra nehnuteľností o povolení vkladu, preto bolo nevyhnutné žalobu žalobcov v 1/ a v 2/ rade zamietnuť, keďže žalobcovia nepreukázali, že nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých sa domáhali, boli zapísané v súpise neoprávnene a že im patrí také právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré by bolo dôvodom na ich vylúčenie zo súpisu, naviac zo žalôb nevyplýval žiaden dôvod nesprávnosti evidencie predmetných nehnuteľností v katastrálnych nehnuteľnostiach.

17. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP. Úspešný v konaní bol žalovaný, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov súdneho konania voči žalobcom v 1/ a v 2/ rade, a to v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca v 1/ rade, a to proti výroku I. a proti výroku II.. Ako odvolací dôvod žalobca v 1/ rade uviedol, že ak sa rozhodlo o zamietnutí žaloby, tak v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a) a b) CSP neboli splnené procesné podmienky z dôvodu, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi v 1/ rade ako strane sporu, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z toho dôvodu žiadal žalobca v 1/ rade odvolaniu vyhovieť s poukazom na to, že dňa 13.05.2019 doručil okresnému súdu žiadosť o odročenie pojednávania z titulu práceneschopnosti, a to akútneho záchvatu DNY, ktorý znemožňoval žalobcovi v 1/ rade akýkoľvek pohyb, nieto ešte sa dostaviť na pojednávanie. I napriek tomuto stavu okresný súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu v 1/ rade, pričom bolo doložené lekárske potvrdenie. Vzhľadom k porušeniu práva žalobcu v 1/ rade na spravodlivý súdny proces žiadal žalobca v 1/ rade rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušiť. Čo sa týka výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, žalobca v 1/ rade poukazyval na odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a) a h) CSP, keďže toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v 1/ rade namietal rozhodnutie okresného súdu vo výrokovej časti o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania z dôvodu, že okresný súd neskúmal dôvodnosť aplikácie zákonného ustanovenia § 257 CSP pred rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania. Z ustanovenia § 257 CSP vyplýva to, že súd má prihliadnuť na okolnosti prejednávanej veci a prispievať k tomu, aby bola odstránená tvrdosť zákona. Žalobca v 1/ rade dôvody hodné osobitného zreteľa videl v predmete sporu, ktorý vznikol ako následok ním nezavinenej situácie v súvislosti s kúpou nehnuteľnosti. Žalobca v 1/ rade poukázal na podanú žalobu, z ktorej vyplýva, že ním vymedzené nehnuteľnosti tvorili predmet nájmu, ktoré boli užívané žalobcom v 1/ rade, ako aj žalobcom v 2/ rade. Tieto nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých sa žalobca v 1/ rade žalobou domáhal, zveľaďovali spolu so žalobcom v 2/ rade po celý čas, s prísľubom ich budúcej kúpy, k čomu napokon aj fakticky došlo, keď bola uzavretá dňa 03.03.2014 Kúpna zmluva. Dňa 13.03.2014, t.j. pred rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva v prospech kupujúcich, predávajúci odstúpil od kúpnej zmluvy aj napriek splneniu všetkých zmluvných podmienok zo strany kupujúcich. Dňa 17.03.2014 úpadca podal na Okresnom súde v Poprade žalobu o neplatnosť tejto Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 11C 66/2014, t.j. toho času je konanie prerušené z dôvodu vedenia konkurzu. V danom konaní žalobca v 1/ rade a žalobca v 2/ rade podali vzájomný návrh, ktorým sa domáhajú určenia, že právny úkon žalobcu zo dňa 13.03.2014, ktorým odstúpil od Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 je neplatný, ako aj určenia, že Kúpna zmluva uzavretá dňa 03.03.2014 ohľadom prevodu vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam je platná. Dňa 17.09.2015 bol Okresným súdom Košice I vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Techninvest - Holding, a.s., so sídlom Južná trieda 74, 040 01 Košice. Dňa 27.03.2017 si žalobca v 1/ rade na Okresnom súde Košice I uplatnil určenie pravosti pohľadávky uplatnenej v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu Techninvest - Holding, a.s.. Žalobca v 1/ rade zvýraznil, že túto situáciu nezavinil a ocitol sa v nej bez vlastného pričinenia, nie z vlastnej vôle, pričom je vo vzťahu k úpadcovi skôr poškodenou zmluvnou stranou. Žalobca v 1/ rade v konaní vystupoval aktívne, pričom sa opakovane dovoľával súhlasu správcu konkurznej podstaty úpadcu na pokračovanie v spore vedenom pred Okresným súdom v Poprade o určenie platnosti, resp. neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, čím by sa vyriešila sporná skutková okolnosť, avšak správca konkurznej podstaty úpadcu s pokračovaním v spore nesúhlasí. Správca konkurznej podstaty úpadcu však s vedením konania o určenie platnosti, resp. neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 nesúhlasil a sporné nehnuteľnosti zapísal do súpisu majetkovej podstaty úpadcu. Žalobcom v 1/ a v 2/ rade pritom nezostala žiadna iná zákonná možnosť, len podať žalobu o určenie, že sporné nehnuteľnosti nepatria do súpisu majetkovej podstaty úpadcu. Žalobca v 1/ rade sa preto dovoľával týchto okolností prípadu, ich posúdenia nielen jednotlivito, ale aj vo vzájomnej súvislosti a nepriznať stranám sporu náhradu trov konania. Z tohto dôvodu druhý výrok napadnutého rozsudku okresného súdu žalobca v 1/ rade žiadal zmeniť tak, že stranám sporu sa neprizná náhrada trov konania, resp. v tejto časti vec zrušiť a vrátiť na prejednanie okresnému súdu.

19. V zákonnej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca v 2/ rade, a to proti výroku II. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Žalobca v 2/ rade mal za to, že v tejto výrokovej časti rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v 2/ rade namietal to, že okresný súd neskúmal dôvodnosť aplikácie zákonného ustanovenia § 257 CSP pred rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania. Žalobca v 2/ rade mal za to, že ust. § 257 CSP ukladá súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnuť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci a prispieť tým k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania. Žalobca v 2/ rade uviedol, že sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a súčasne vyjadril vecné a časové súvislosti, pre ktoré stranám sporu nemá byť priznaná náhrada trov konania. V súvislosti s týmito vecnými a časovými súvislosťami žalobca v 2/ rade poukázal na žalobu a v nej vyjadrené nehnuteľnosti, ktoré tvorili predmet nájomného vzťahu, pričom následne sporné nehnuteľnosti sa stali predmetom Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 03.03.2014. Dňa 13.03.2014, pred rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva v prospech kupujúcich,

predávajúci odstúpil od kúpnej zmluvy aj napriek splneniu všetkých zmluvných podmienok zo strany kupujúcich. Dňa 17.03.2014 úpadca podal na Okresnom súde v Poprade žalobu o neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 11C 66/2014 a toho času je konanie prerušené z dôvodu vedenia konkurzu. Dňa 11.07.2014 žalobca v 2/ rade spolu so žalobcom v 1/ rade podali do konania vedenom na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 11C 66/2014 vzájomný návrh, ktorým sa domáhajú určenia, že právny úkon žalobcu zo dňa 13.03.2014, ktorým odstúpil od Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 je neplatný a určenia, že Kúpna zmluva uzavretá dňa 03.03.2014 ohľadom prevodu vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam je platná. Dňa 17.09.2015 bol Okresným súdom Košice I vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Technoinvest - Holding, a.s., IČO: 35 732 016, pod sp. zn. 31K/45/2015. Dňa 27.03.2017 na Okresnom súde Košice I bolo uplatnené určenie pravosti pohľadávky uplatnenej v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu Technoinvest - Holding, a.s.. Žalobca v 2/ rade zdôraznil, že túto situáciu nezavinil. V situácii sa ocitol bez vlastného pričinenia, nie z vlastnej vôle, pričom vo vzťahu k úpadcovi sa skôr žalobca v 2/ rade cíti poškodenou zmluvnou stranou. Žalobca v 2/ rade vystupoval v procese aktívne, bránil sa a opakovane sa dovoľával súhlasu správcu konkurznej podstaty na pokračovanie v spore vedenom pred Okresným súdom v Poprade o určenie platnosti/ neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, čím by sa vyriešila sporná skutková okolnosť, avšak správca konkurznej podstaty úpadcu s pokračovaním v spore nesúhlasil. Správca konkurznej podstaty úpadcu sporné nehnuteľnosti zapísal do súpisu majetkovej podstaty úpadcu, preto žalobcovi v 2/ rade, ako aj žalobcovi v 1/ rade nezostala žiadna iná zákonná možnosť, len podať žalobu o určenie, že sporné nehnuteľnosti nepatria do súpisu majetkovej podstaty úpadcu. Žalobca v 2/ rade mal za to, že tieto okolnosti je potrebné posúdiť nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti, s návrhom žalobcu v 2/ rade nepriznať stranám sporu náhradu trov konania. Žalobca v 2/ rade navrhol výrok rozsudku okresného súdu o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zmeniť tak, že sa stranám sporu neprizná náhrada trov konania, resp. zrušiť a v tejto časti vrátiť vec na opätovné prejednanie okresnému súdu.

20. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 30.07.2019 (č.l. 412-413 spisu). Žalovaný mal za to, že postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces, pretože ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v odseku 18., okresný súd opakovane dbal a chránil práva žalobcu v 1/ rade, keď tento opakovane požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu vážneho zdravotného stavu, na základe ktorej žiadosti okresný súd pojednávanie odročil dňa 31.01.2019 a 26.02.2019 a žalobcu v 1/ rade výslovne poučil, aby si z dôvodu svojho zdravotného stavu, resp. pretrvávajúcich zdravotných problémov zvolil právneho zástupcu. Obdobné poučenie bolo obsiahnuté v predvolaní na deň 14.05.2019. Podľa žalovaného nemôže byť na jeho ťarchu, aby sa pojednávania v predmetnej veci predlžovali z dôvodu zdravotných ťažkostí žalobcu v 1/ rade, ktorý napriek vedomosti o svojich zdravotných problémoch a opakujúcich sa akútnych záchvatov dny, si aj napriek opakovanému poučeniu súdu prvej inštancie nezvolil v konaní právneho zástupcu, i keď tak mohol a mal urobiť s prihliadnutím na všetky okolnosti. Podľa žalovaného žalobca v 1/ rade v žiadosti o odročenie pojednávania neosvedčil, že dôvod návštevy pohotovostnej ambulancie dňa 12.05.2019, teda záchvat dny pretrváva aj počas nasledujúcich dvoch dní (13.05.2019 a 14.05.2019), kedy na deň 14.05.2019 bol vytyčený termín pojednávania. Žalovaný zdôraznil, že žalobcovia v 1/ a v 2/ rade majú právnické vzdelanie, boli okresným súdom opakovane poučení o následkoch ich neprítomnosti na pojednávaní, ako aj o možnosti právneho zastúpenia, ktoré zastúpenie bolo možné od žalobcu v 1/ rade zo strany okresného súdu dôvodne požadovať.

21. K výroku II. napadnutého rozsudku okresného súdu o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania žalovaný mal za to, že žalobcovia nemajú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by o nároku na náhradu trov konania malo byť rozhodnuté tak, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na ich náhradu. Žalovaný k platnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 uviedol, že pani Marta Macková v čase uzavretia Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 nebola členom predstavenstva Technoinvest - Holding, a.s. a o tejto skutočnosti musela vedieť, preto predmetnými úkonmi úpadcu Technoinvest - Holding, a.s. nevyjadril svoju skutočnú vôľu byť takýmto úkonom viazaný a v danej veci ide o absolútne neplatné právne úkony. Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosti Technoinvest - Holding, a.s. bolo zrejmé, že funkcia člena predstavenstva spoločnosti skončila Marte Mackovej najneskôr dňa 27.02.2014, ktorý zápis podľa žalovaného nie je v súlade so skutočnosťou, avšak aj tento preukazuje to, že Marta Macková v čase uzavretia Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 už nevykonávala funkciu člena predstavenstva. Podľa obsahu znenia stanov úpadcu je možné dospieť k záveru, že funkcia člena predstavenstva úpadcu zanikla Marte Mackovej už skôr, ako bolo uvedené v obchodnom registri. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na bod 53., 54. stanov úpadcu. Žalovaný poukázal na kogentné ustanovenia Obchodného

zákonníka, z ktorých vyplýva, že funkčné obdobie členov predstavenstva spoločnosti je 5 rokov a uplynutím funkčného obdobia nedôjde k automatickému ukončeniu funkcie, avšak uplynutie funkčného obdobia predstavuje takú právnu skutočnosť, od ktorej začína plynúť 3 mesačná lehota, resp. lehota, ktorá je časovo ohraničená zasadnutím najbližšieho valného zhromaždenia a márnym uplynutím jednej z uvedených lehôt dôjde k ukončeniu funkcie člena predstavenstva, ibaže by v tejto lehote bol zvolený nový člen predstavenstva spoločnosti, ktorý pôvodného člena predstavenstva nahradí. V takom prípade dôjde k skončeniu funkcie člena predstavenstva spoločnosti voľbou nového člena. Žalovaný uviedol, že funkčné obdobie členov predstavenstva je obligatórnou súčasťou stanov a je Obchodným zákonníkom ohraničené jeho maximálne trvanie v dĺžke piatich rokov. Z dôvodu, že Marta Macková bola do funkcie člena predstavenstva spoločnosti zvolená dňa 02.10.2006, v zmysle znenia stanov spoločnosti jej funkcia člena predstavenstva spoločnosti skončila najneskôr dňa 02.01.2012, t.j. márnym uplynutím 3 mesačnej lehoty, ktorá začala plynúť uplynutím jej funkčného obdobia, t.j. dňa 02.10.2011. Žalovaný zvýraznil, že v čase podpísania Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 na nehnuteľnosti, Marta Macková nebola členom predstavenstva spoločnosti Technoinvest - Holding, a.s., preto žalovaný mal za to, že prejav vôle ktorý uskutočnila, nie je právne relevantným prejavom vôle úpadcu. Otázka, či bola Marta Macková spôsobilá podpisovať v mene úpadcu akékoľvek listiny už k dátumu 31.12.2013, bola predmetom skúmania v konaní na Okresnom súde Košice I sp. zn. 32Cbi/5/2016 a na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 2CoKR/22/2017, kde krajský súd povedal, že pani Marta Macková, ktorá podpísala danú listinu v mene úpadcu, vzhľadom na úplne znenie stanov úpadcu, nemala oprávnenie podpisovať v mene úpadcu v danom čase (31.12.2013). Žalovaný mal za to, že z toho dôvodu je Kúpna zmluva zo dňa 03.03.2014 absolútne neplatným právnym úkonom.

22. Podľa žalovaného žalobca v 1/ rade nie je oprávnený sa dovolávať ochrany dobrej viery, pri uzatváraní predmetnej Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, pretože žalobca v 1/ rade dlhodobo poskytoval úpadcovi právne služby, o čom svedčia vystavené faktúry za právne poradenstvo žalobcom v 1/ rade, na základe ktorej pohľadávky, zmenenej nováciou záväzku vo forme Dohody o urovnaní zo dňa 02.11.2011, si žalobca v 1/ rade uplatnil prihlášku pohľadávky v konkurznom konaní úpadcu. Pokiaľ aj žalobca v 1/ rade niekoľkokrát o sebe uviedol, že je akcionárom úpadcu, tak ak by došlo k platnému uzavretiu predmetnej Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, pretože by išlo o prevod majetku spoločnosti v prospech akcionára, v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka sa vyžaduje súhlas dozornej rady s takýmto prevodom a uloženie tejto listiny do zbierky listín. Tento súhlas nebol dozornou radou daný a v zbierke listín sa takýto súhlas nenachádza. Žalovaný poukázal na výpoveď Marty Mackovej počas výsluchu v trestnom konaní ČVS: ORP-755/3-VYS-KE-2014, kde v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 07.05.2014 výslovne uviedla, že „Kúpnu zmluvu pripravil D., mne ju dal len podpísať. Ja ani neviem poriadne o aké pozemky ide, síce som ich videla a sumu 80.000,- eur si pravdepodobne vymyslel p. D. a ja neviem, či som mohla vôbec takúto zmluvu podpisovať. Ako som už uviedla vo firme som figurovala len papierovo.“ Žalovaný mal za to, že vzhľadom k druhému stupňu vysokoškolského právnického vzdelania žalobcu v 1/ rade, ktorý ako osoba bol donedávna zapísaný v zozname advokátov vedeného SAK, v minulosti poskytujúci právne služby úpadcovi a akcionár úpadcu, si musel byť objektívne vedomý znenia stanov úpadcu a zániku funkcie člena predstavenstva Marty Mackovej, keď vyhotovil Kúpnu zmluvu zo dňa 03.03.2014, ktorú v mene úpadcu podpísala práve pani Marta Macková. Keďže žalobca v 2/ rade je spriaznená osoba so žalobcom v 1/ rade, a to bývala manželka, o týchto skutočnostiach musela rovnako vedieť. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade sa preto nemôžu dovolávať ochrany dobrej viery pri uzatváraní Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, predmetom ktorej bol predaj sporných nehnuteľností a tým neexistujú na strane žalobcov dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali okresnému súdu, aby v časti výroku o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žiadnej zo sporových strán neprizná. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a žalobcov zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania.

23. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v 2/ rade v podaní zo dňa 23.08.2019. Žalobca v 2/ rade uviedol, že argumentácia žalovaného o tom, že je blízka osoba žalobcu v 1/ rade a mala vedieť o okolnostiach ním tvrdeného neplatného prevodu sporných nehnuteľností, je podľa žalobcu v 2/ rade absolútne nepravdivá a zavádzajúca. Bez toho, aby žalobca v 2/ rade uvádzal dôvody rozpadu manželstva so žalobcom v 1/ rade, žalobca v 2/ rade výslovne uviedol, že v žiadnom prípade ako manželka žalobcu v 1/ rade nevedela a nemohla ani vedieť, ani sa len domnievať, že by mala platiť hypotéza žalovaného, že bol daný prevod nehnuteľností neplatný. Žalovaný úporne bránil pokračovaniu sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy na Okresnom súde v Poprade. Žalovaný bol opakovane vyzývaný, aby sa v civilnom spore pokračovalo a aby sa toto konanie prerušilo na čas rozhodnutia o spornom vlastníctve a nespôsobovali sa tak zbytočné náklady, avšak správanie žalovaného spôsobilo,

že sa navýšili náklady v tomto spore. Podľa žalobcu v 2/ rade mal by to byť žalovaný, ktorý by mal niesť zodpovednosť za takýto svoj postoj, ktorý je v rozpore s hospodárnosťou konania. Žalobca v 2/ rade zdôraznil, že do situácie o určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam sa nedostala ako bývalá manželka žalobcu v 1/ rade z vlastnej vôle, ale vystupovala a vnímala to ako osoba oprávnená na kúpu nehnuteľnosti, ktorú s bývalým manželom, a to žalobcom v 1/ rade postavili, užívali, starali sa o ňu, a teda v danej spornej situácii sa považuje za poškodenú osobu, keďže spolu so žalobcom v 1/ rade im nezostala iná zákonná možnosť, ako podať žalobu o určenie, že „sporné nehnuteľnosti“ nepatria do súpisu majetkovej podstaty úpadcu. Podľa žalobcu v 2/ rade sú tu okolnosti, na základe ktorých nie je možné priznať stranám sporu náhradu trov konania, preto žalobca v 2/ rade zotrval na návrhu zmeny napadnutého rozsudku okresného súdu v časti výroku o nároku na náhradu trov konania tak, že stranám sporu sa neprizná náhrada trov konania, resp. sa v tejto výrokovej časti rozhodnutie okresného súdu zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

24. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril aj žalobca v 1/ rade. Zotrval na tom, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa pojednávania. Zdôraznil, že svoj zdravotný stav nevie ovplyvniť a keďže objektívne bol práceneschopný a v stave, ktorý mu neumožňoval pohyb, nemohol sa predmetného pojednávania zúčastniť. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného, že pani Marta Macková nebola dňa 03.03.2014 členkou predstavenstva spoločnosti Technoinvest - Holding, a.s., žalobca v 1/ rade uviedol, že toto tvrdenie žalovaného je založené len na jeho domnienkach a opak preukazujú listiny v zbierke listín spoločnosti Technoinvest - Holding, a.s. s poukazom na materiálnu publicitu zápisu v obchodnom registri. Z týchto listín je zrejmé, že nové predstavenstvo spoločnosti Technoinvest - Holding, a.s. bolo zvolené do orgánov spoločnosti v rozpore so zákonom.

25. K podaniu žalobcov v 1/ a v 2/ rade sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 30.09.2019 (č.l. 442 spisu). Žalovaný zdôraznil, že trvá na tom, že okresný súd svojim procesným postupom neodňal žalobcovi v 1/ rade možnosť konať pred okresným súdom tak, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku v odseku 18., pokiaľ okresný súd opakovane dbal a chránil práva žalobcu v 1/ rade, keď tento požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu vážneho zdravotného stavu a podľa žiadosti žalobcu v 1/ rade pojednávanie odročil, a to pojednávanie 31.01.2019 a 26.02.2019. Žalobca v 1/ rade bol poučený, aby z dôvodu svojho zdravotného stavu, resp. pretrvávajúcich zdravotných problémov si zvolil právneho zástupcu, pričom obdobné poučenie bolo obsiahnuté aj v predvolaní na deň 14.05.2019. Nie je možné, aby na ťarchu žalovaného bolo konanie umelo predlžované z dôvodu zdravotných ťažkostí žalobcu v 1/ rade. Žalobca v 1/ rade vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania neosvedčil, že dôvod návštevy pohotovostnej ambulancie dňa 12.05.2019, teda záchvat dny pretrváva aj počas nasledujúcich dvoch dní 13.05.2019, 14.05.2019, kedy dňa 14.05.2019 bol vytyčený termín pojednávania. Žalovaný mal za to, že okresný súd správne postupoval, ak predmetné pojednávanie z dôvodu neprítomnosti žalobcu v 1/ rade neodročil a konal v jeho neprítomnosti. Žalobcovia namietajú, že v konaní boli také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňovali okresnému súdu, aby v časti výroku o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žiadnej zo sporových strán neprizná, a to najmä z dôvodu, že podľa názoru žalobcov, títo mali užívať sporné nehnuteľnosti v dobrej viere a tieto mali v dobrej viere aj nadobudnúť uzavretím Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014 s úpadcom v zastúpení Martou Mackovou, členom predstavenstva. K tejto argumentácii žalobcov sa žalovaný už vyjadril vo svojich podaniach aj v rámci vyjadrenia k odvolaniu žalobcov zo dňa 30.07.2019, na ktoré v celom rozsahu poukazoval. Žalovaný mal za to, že nie sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali okresnému súdu, aby v časti výroku o trovách konania rozhodol tak, že ich náhrada žiadnej zo sporových strán nebude priznaná. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať žalovanému trovy odvolacieho konania.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcov a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcov bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/26/2019-453 zo dňa 03.03.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného

uznesenia krajského súdu dňa 14.04.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

28. Podstatným pre konanie krajského súdu za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, boli odvolacie dôvody žalobcov v 1/ a v 2/ rade. Z rozsahu nimi podaných odvolaní bolo zrejmé, že žalobca v 1/ rade napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a žalobca v 2/ rade len vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Základom podaného odvolania žalobcom v 1/ rade bola námietka nesplnenia procesných podmienok za aplikácie ust. § 365 ods. 1 písm. a) a b) CSP, ak okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. V tomto vymedzenom odvolacom dôvode žalobcom v 1/ rade bolo poukázané na to, že hoci žalobca v 1/ rade doručil dňa 13.05.2019 okresnému súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti, a to akútneho záchvatu dny, ktorý znemožňoval žalobcovi v 1/ rade akýkoľvek pohyb, nieto ešte dostaviť sa na pojednávanie, okresný súd túto skutočnosť nezobral do úvahy a v predmetnej veci pojednával aj za stavu, že žalobca v 1/ rade o tomto dôvode neúčasti okresný súd bezprostredne informoval s doložením lekárskeho potvrdenia. Tento základný odvolací dôvod žalobca v 1/ rade vymedzil proti rozsudku okresného súdu, a to vo výroku, ktorým žaloba žalobcu v 1/ rade v spojení aj so žalobou žalobcu v 2/ rade bola zamietnutá. Proti výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému proti žalobcom, žalobcovia v 1/ a v 2/ rade v odvolaní namietali to, že okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj, že pre toto rozhodnutie neboli splnené procesné podmienky v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a) a h) CSP.

29. Krajský súd v súvislosti so svojim konaním zvyrazňuje to, že žalobca v 1/ rade vo vecno-právnej rovine nenamietal rozsudok okresného súdu, pretože odvolací dôvod žalobcu v 1/ rade bol procesno-právneho charakteru, ak tvrdil, že prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu v 1/ rade na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 14.05.2019 došlo k porušeniu práva žalobcu v 1/ rade na spravodlivý proces.

30. Pre vyhodnotenie odvolacieho dôvodu žalobcu v 1/ rade krajský súd uvádza, že bolo namieste sa oboznámiť s priebehom postupu okresného súdu v danej veci. Z obsahu spisového materiálu vyplývalo, že k začatiu súdneho konania došlo dorúčením žaloby na Okresný súd Košice I dňa 28.07.2016. Spor bol vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/16/2016. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Ndob/12/2017 zo dňa 31. januára 2018 bol spor vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/16/2016 prikázaný Okresnému súdu Žilina. Okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.01.2019 o 10,30 hod. (č.l. 265 spisu). Žalobca v 1/ rade elektronicky v podaní zo dňa 28.01.2019 (č.l. 300 a 301 spisu) požiadal Okresný súd Žilina o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti s tým, že žalobca v 1/ rade odvolal plnú moc danú advokátovi JUDr. Michaelovi Medviďovi. Prílohou podania žalobcu v 1/ rade zo dňa 28.01.2019 bolo Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti s uvedením dátumu neschopný práce od 28.01.2019. Na to okresný súd v zmysle č.l. 308 spisu oznámil žalobcovi v 1/ rade, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 28.01.2019 bolo vyhovené s tým, že v prípade, že zdravotné problémy u žalobcu v 1/ rade budú pretrvávať a budú brániť tomu, aby sa dostavil na nariadené pojednávanie, tak je potrebné sa na ďalšie pojednávanie nechať zastúpiť advokátom. Okresný súd upovedomením zo dňa 30.01.2019 (č.l. 309 spisu) zmenil termín pojednávania a súčasne stanovil nový termín pojednávania na 26.02.2019 o 10,30 hod.. Žalobca v 1/ rade opätovne na okresným súdom stanovený nový termín pojednávania zaslal podaním zo dňa 25.02.2019 (č.l. 320, 321 spisu) žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu choroby, ako aj z dôvodu, že predvolanie žalobcovi v 1/ rade nebolo doručené 5 dní pred pojednávaním. Žalobca v žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že nie je schopný z dôvodu práceneschopnosti sa zúčastniť pojednávania s tým, že bude informovať súd o ukončení práceneschopnosti. Súčasťou podania žalobcu v 1/ rade v zmysle č.l. 322 spisu bolo Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, kde bol uvedený dátum neschopný práce od 28.01.2019. Okresný súd aj na túto žiadosť žalobcu v 1/ rade reagoval tak, že odročil pojednávanie na nový termín 16.04.2019 o 11,00 hod. z dôvodu práceneschopnosti žalobcu v 1/ rade, čo bolo oznámené žalobcovi v 1/ rade elektronicky okresným súdom v zmysle č.l. 325 spisu a súčasne žalobca v 1/ rade bol okresným súdom vyzvaný, aby v prípade pretrvávajúcich zdravotných problémov, ktoré mu budú brániť dostaviť sa na nariadené pojednávanie, sa nechal zastúpiť advokátom, pretože ďalšej žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodov na strane žalobcu v 1/ rade nebude vyhovené. Na uvedené žalobca v 1/ rade reagoval tak, že už na deň 16.04.2019 o 9,00 hod. má stanovený termín pojednávania na Okresnom súde Košice I sp. zn. 39C/37/2017, preto žiadal o

stanovenie iného termínu pojednávania, pretože nie je možné sa o 11,00 hod. dostať na pojednávanie do Žiliny. I na toto podanie žalobcu v 1/ rade okresný súd reagoval tak, že návrhu žalobcu v 1/ rade vyhovel a pojednávanie odročil na nový termín pojednávania 14.05.2019 o 11,00 hod. (č.l. 326 spisu).

31. Ani na stanovený termín pojednávania 14.05.2019 sa žalobca v 1/ rade nedostavil. Pred termínom pojednávania žalobca v 1/ rade zaslal ospravedlnenie z neúčasti z dôvodu práceneschopnosti a žiadal odročiť pojednávanie vo veci (č.l. 348 spisu). Súčasťou ospravedlnenia žalobcu v 1/ rade z neúčasti na pojednávaní konanom dňa 14.05.2019 bola správa lekára zo dňa 12.05.2019, v ktorej sa konštatuje nový záchvat, pre ktorý je obmedzená chôdza. Na uvedenú žiadosť žalobcu v 1/ rade okresný súd reagoval podaním zo dňa 13. mája 2019 (č.l. 350 spisu) tak, že tomuto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovuje, pretože pojednávanie z dôvodov nepriaznivého zdravotného stavu bolo odročované opakovane. Okresný súd ďalej uviedol, že žalobca v 1/ rade bol riadne poučený o tom, že okresný súd ďalšej žiadosti žalobcu v 1/ rade o odročenie pojednávania nevyhoví. Žalobca v 1/ rade súčasne bol už predtým okresným súdom upovedomený o potrebe stanoviť si pre prípad pretrvávajúceho nepriaznivého zdravotného stavu zástupcu. Okresný súd ďalej v podaní zo dňa 13. mája 2019 uviedol, že z dôvodu dosiahnutého vzdelania a výkonu advokátskeho povolania nemá voči Mgr. H. D. všeobecnú poučovaciu povinnosť. Zároveň bolo súdom prvej inštancie vyjadrené, že síce bol predložený záznam z vyšetrenia absolvovaného dňa 12.05.2019, nebolo ale preukázané, že dôvod návštevy pohotovostnej ambulancie pretrváva a bráni Mgr. H. D. v jeho účasti na nariadenom pojednávaní. Za tohto stavu okresný súd podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.05.2019 vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti tak žalobcu v 1/ rade, ako aj žalobcu v 2/ rade. Podľa názoru krajského súdu, okresný súd správne postupoval, ak vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 14. mája 2019 v neprítomnosti žalobcu v 1/ rade, ako aj žalobcu v 2/ rade. Pokiaľ žalobca v 1/ rade na oznam okresného súdu o nevyhovení jeho žiadosti o odročenie pojednávania reagoval oznámením, že uňho sa jedná o chronické ochorenie, ktoré sa prejavuje opuchom kĺbov a následným spôsobením nehybnosti, pričom dátum záchvatu si nevyberá, tak ani toto doplnenie nebolo relevantným dôvodom k tomu, aby okresný súd odročil pojednávanie konané dňa 14.05.2019. Okresný súd tým, že vo viacerých prípadoch vyhovel žiadosti žalobcu v 1/ rade o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, tak bolo namieste, ak za tohto stavu žiadal, aby žalobca v 1/ rade si zvolil zástupcu, ako aj, že v zmysle poslednej žiadosti žalobcu v 1/ rade o odročenie pojednávania z lekárskej správy datovanej 12.05.2019 nevyplýva, že k tomuto dátumu posúdený zdravotný stav u žalobcu v 1/ rade, jeho nepriaznivosť pretrvala aj do termínu 14.05.2019, ktorá by žalobcovi v 1/ rade bránila v účasti na tomto pojednávaní.

32. K správnosti postupu okresného súdu sa poukazuje na ust. § 183 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostať na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Dôležitosť dôvodu, ktorá bola vyjadrovaná žalobcom v 1/ rade opakovane, a to nepriaznivý zdravotný stav žalobcu v 1/ rade, okresný súd posúdil tak, že v tejto veci bolo pojednávanie práve pre nepriaznivý zdravotný stav žalobcu v 1/ rade opakovane odročené s tým, že žalobca v 1/ rade bol riadne poučený o tom, že jeho ďalšej žiadosti o odročenie pojednávania nebude vyhovené a bol upovedomený o potrebe zvoliť si zástupcu. Okresný súd správne v odôvodnení svojho rozsudku poukázal aj na dôvod návštevy pohotovostnej ambulancie zo dňa 12.05.2019, z ktorého nevyplývala skutočnosť, že by sa žalobca v 1/ rade nemohol zúčastniť nariadeného pojednávania v termíne 14.05.2019. Krajský súd zhodne s postupom okresného súdu uvádza, že k termínu pojednávania 14.05.2019 zo strany žalobcu v 1/ rade nebol preukázaný dôležitý dôvod na odročenie tohto pojednávania, len pre ktorý dôležitý dôvod je možné odročiť pojednávanie, navyše za stavu, keď pre nepriaznivý zdravotný stav žalobcu v 1/ rade už viackrát bolo odročované pojednávanie. Žalobca v 1/ rade bol poučený o tom, že je potrebné, aby si zvolil zástupcu, pokiaľ jeho zdravotné problémy budú pretrvávať a ak i napriek tejto vedomosti žalobca v 1/ rade takto nepostupoval, zástupcu si nezvolil, hoci nebolo preukázané, že by takéto zastúpenie nebolo možné spravodlivo žiadať od žalobcu v 1/ rade, potom prejednanie veci v neprítomnosti žalobcu v 1/ rade nie je postupom súdu prvej inštancie, ktorým by došlo k odňatiu možnosti žalobcu v 1/ rade konať pred súdom. Krajský súd poukazuje aj na ust. § 183 ods. 2, druhá veta CSP, podľa ktorého od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

33. Podľa priebehu konania pred okresným súdom krajský súd konštatuje, že žalobcovi v 1/ rade bol vytvorený dostatočný časový priestor pre uplatňovanie a zachovanie práv žalobcu v 1/ rade.

34. Krajský súd konštatuje, že v prejednávacom prípade nedošlo k porušeniu práva žalobcu v 1/ rade na spravodlivý proces, ani k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, pretože žalobca v 1/ rade bol viackrát riadne a včas predvolaný, aby sa pojednávania zúčastnil, ako aj s možnosťou zvolenia si zástupcu, čo bolo spravodlivo žiadané od žalobcu v 1/ rade okresným súdom, pričom túto možnosť žalobca v 1/ rade nechať sa zastúpiť v konaní pred okresným súdom nevyužil. Viackrát bol termín pojednávania odročený len z dôvodov na strane žalobcu v 1/ rade, pričom na termín pojednávania a rozhodnutia okresným súdom dňa 14.05.2019 žalobca v 1/ rade nepreukázal, že jeho neúčast' bola z dôležitého dôvodu, ktorý by mal opodstatňovať odročenie predmetného pojednávania. Žalobca v 1/ rade mal danú procesnú možnosť uplatňovať prostriedky procesného útoku, vyjadrovať sa vo veci, označovať dôkazy, preto žalobca v 1/ rade podľa záveru krajského súdu nebol vylúčený z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok. Za týchto okolností odvolací dôvod žalobcu v 1/ rade, že mu postupom okresného súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nebol vyhodnotený ako relevantný. Postupom a rozhodnutím okresného súdu preto nedošlo k porušeniu práva žalobcu v 1/ rade na spravodlivý súdny proces. Iné odvolacie dôvody vo vzťahu k výroku, ktorým bola žaloba žalobcu v 1/ rade a v 2/ rade zamietnutá, žalobca v 1/ rade v ním podanom odvolaní neuvádzal, preto následne ani krajský súd nemal daný zákonný priestor, aby v inom, než bolo odvolaním vymedzené, zhodnocoval závery rozsudku okresného súdu.

35. V ďalšej časti odvolania žalobca v 1/ rade namietal výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktoré odvolacie dôvody žalobcu v 1/ rade sa prekrývali s odvolacími dôvodmi žalobcu v 2/ rade, ktorý sa odvolal len proti výrokovej časti rozsudku okresného súdu o náhrade trov prvoinštančného konania. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade mali za to, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania malo byť aplikované ust. § 257 CSP tak, že stranám sporu nemala byť priznaná náhrada trov konania, resp. navrhli v tejto výrokovej časti rozsudku okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podľa obsahu podaných odvolaní žalobcov vyplývalo časové chronologické vyjadrenie postupnosti úkonov žalobcov vzťahujúcich sa k nehnuteľnostiam, vo vzťahu ku ktorým žalobcovia podali žalobu o ich vylúčenie zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu s tvrdením, že žalobcom v 1/ a v 2/ rade svedčí vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade uvádzali, že sú tu výnimočnosti danej prejednávanej veci, spočívajúce v okolnostiach konkrétnej veci, pre ktoré je namieste aplikovať ust. § 257 CSP. Žalobcovia dôvody hodné osobitného zreteľa videli v predmete sporu, ktorý vznikol ako následok nimi nezavinenej situácie v súvislosti s kúpou nehnuteľností, keďže tieto na základe nájomného vzťahu zveľaďovali z titulu prísľubu ich budúcej kúpy, k čomu napokon došlo, keď dňa 03.03.2014 žalobcovia ako nájomcovia a súčasne ako kupujúci a predávajúci Technoinvest - Holding, a.s., zastúpený Martou Mackovou, členom predstavenstva spoločnosti, obojstranne a v dobrej viere uzavreli kúpnu zmluvu na kúpu týchto nehnuteľností, u ktorých pred rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva v prospech kupujúcich, predávajúci odstúpil od kúpnej zmluvy i napriek splneniu všetkých zmluvných podmienok zo strany kupujúcich. Boli vyvolané sporové konania o určenie (ne)platnosti kúpnej zmluvy, (ne)platnosti odstúpenia od Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014. Žalobca v 1/ a v 2/ rade zhodne v odvolaní vyjadrili, že túto situáciu nezavinili a po vyhlásení konkurzu na majetok predávajúceho sa ocitli bez vlastného pričinenia a nie z vlastnej vôle v danej situácii, pričom skôr poškodenou (zmluvnou) stranou riadne a platne uzavretej kúpnej zmluvy sú žalobcovia. Žalobcovia sa viackrát snažili o pokračovanie v spore vedenom pred Okresným súdom v Poprade o určenie platnosti, resp. neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2014, avšak správca konkurznej podstaty úpadcu s pokračovaním sporu nesúhlasil a „sporné nehnuteľnosti“ zapísal do súpisu majetkovej podstaty úpadcu. Za tohto stavu žalobcom v 1/ a v 2/ rade nezostala žiadna iná možnosť, než podať žalobu o určenie, že „sporné nehnuteľnosti“ nepatria do súpisu majetkovej podstaty úpadcu.

36. Krajský súd uvádza, že takto vymedzené dôvody žalobcov v 1/ a v 2/ rade nie je možné vyhodnotiť ako dôvody, pre ktoré výnimočne súd neprizná náhradu trov konania v zmysle ust. § 257 CSP. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Zákonite sa musí jednať o celkom výnimočný prípad. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu. Primárne sa v sporovom konaní náhrada trov konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, v súlade s ktorou súd prizná náhradu trov konania tej sporovej strane, ktorá bola procesne úspešná. Len výnimočne môže súd v konaní procesne úspešnej sporovej strane nepriznať náhradu trov konania.

37. V danej veci žaloba žalobcov bola zamietnutá z dôvodu, že títo nepreukázali to, že by im svedčilo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, vylúčenia ktorých sa zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu domáhali. Okresný súd preto pri rozhodovaní o trovách konania postupoval správne, ak o nich rozhodol podľa zásady úspechu v spore za aplikácie ust. § 255 ods. 1 CSP. V danej veci krajský súd nezistil výnimočnosť okolností sporu tak, ako ju predkladali žalobcovia v 1/ a v 2/ rade v nimi podaných odvolaniach, pretože predpokladom podania žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty okrem iného je, že v súpise konkurznej podstaty úpadcu sa nachádza vec, ktorá podľa tvrdenia žalobcov tam nemala byť zaradená, za súčasného preukázania žalobcami, že k veci majú právo, a to také, ktoré nepripúšťa jej zaradenie do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Ak nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých sa žalobcovia domáhali podanou žalobou, boli zapísané do konkurznej podstaty úpadcu, tak ide o postup správcu s tým, že osoby, ktoré s takýmto zápisom veci do súpisu konkurznej podstaty úpadcu nesúhlasia, slúži im k tomu inštitút vylučovacej žaloby. Ak túto vylučovaciu žalobu žalobcovia uplatnili, s ktorou vo výsledku veci neboli úspešní, tak v uvedenom sa nejedná o výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov súdneho konania žalovanému ako úspešnej sporovej strane. To, čo predchádzalo podaniu vylučovacej žaloby, tak ako žalobcovia popísali v podaných odvolaniach, nemá charakter výnimočnosti, pre ktorý by malo byť aplikované ust. § 257 CSP. Tak ako vo veci samej uzavrel okresný súd v odseku 51. odôvodnenia napadnutého rozsudku, žalobcovia nepreukázali, že nehnuteľnosti vylúčenia ktorých sa domáhali, sú zapísané v súpise majetku konkurznej podstaty úpadcu neoprávnene, keďže nepreukázali, že k týmto nehnuteľnostiam im svedčí právo vylučujúce ich zo súpisu.

38. Krajský súd dodáva, že v súlade aj s ustálenou rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov je namieste uviesť, že aplikácia ust. § 257 CSP je výnimočná a môže k nej dôjsť len ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nie je možné náhradu trov úspešnej sporovej strane celkom alebo sčasti priznať. Je potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o trovách konania sa primárne vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania, t.j. aplikujú sa ust. § 255, § 256 CSP, pričom použitie ust. § 257 CSP je výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok sporu pri rozhodovaní o trovách konania. Ako už bolo uvedené krajským súdom, v zmysle ust. § 257 CSP musí ísť o výnimočnosť, ktorá môže spočívať buď v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach samotných strán sporového konania. Hoci zákon v ust. § 257 CSP a ani v inom zákonnom ustanovení nedefinuje čo je možné rozumieť výnimočnosťou, k tomuto sa vyjadroval Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze sp. zn. I. ÚS 423/2010. Ďalej sa poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 144/2010, ktorý odkazuje na rozhodovaciu činnosť NS SR„Použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. (toho času tomu zodpovedajúce ust. § 257 CSP - poznámka krajského súdu), musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.“

39. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana konania, ktorá v konaní uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej hradili všetky trovy, ktoré vznikli vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Zdôrazňuje sa zo strany krajského súdu, že rozhodovaním o náhrade trov konania môže súd zasiahnuť aj do základného práva vlastníť podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred súdom je poskytnúť úspešnej strane konania náhradu trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním vynaložila. Pokiaľ by okresný súd náhradu trov prvoinštančného konania žalovanému nepriznal, odoprel by tejto sporovej strane ochranu označených práv zakotvených v Ústave SR, ktorým je aj majetkové právo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na právnu pomoc v zmysle čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, pretože náhrada trov súdneho konania tiež súvisí s majetkovým právom žalovaného. Správny bol preto výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ak okresný súd rozhodol vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok, t.j. zo zásady úspechu a miery úspechu.

40. Krajský súd nezistil dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu, ani na jeho zmenu na základe zadaných odvolacích dôvodov žalobcov v 1/ a v 2/ rade, a preto vo vyvolanom odvolacom konaní bolo rozhodnutie okresného súdu potvrdené ako vecne správne rozhodnutie.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto mu voči žalobcom v 1/ a v 2/ rade bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške

ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.